

ת"פ 34657/09/15 - מדינת ישראל נגד חאלד אבו ענאם,עלא אבו גאנם

בית משפט השלום בראשון לציון

06 אפריל 2016

ת"פ 34657-09-15 מדינת ישראל נ' אבו ענאם ואח'
ת"פ 34672-09-15

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים

1. חאלד אבו ענאם
2. עלא אבו גאנם (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב פרטוק

ב"כ הנאשמים עו"ד יעקב פלומ

הנאשם 2 הובא על-ידי שב"ס

הנאשם 1 בעצמו

מזדין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, ובמסגרת הסדר דיוני, בכתב האישום המתוקן בעבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות (בצוותא חדא) לפי סעיף 380 יחד עם סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות (בצוותא חדא) לפי סעיף 379 יחד עם סעיף 382(א) לחוק העונשין.

בנוסף, הורשע נאשם 1 בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

עמוד 1

על פי הרקע לכתב האישום המתוקן, נאשם 1 הינו עובד במטבח במסעדת "מיטבול" ברחוב המכבים בראשון לציון (להלן: "המסעדה") בתור "גריל מן". ש' מ' (להלן: "המתלונן") הינו עובד במטבח המסעדה בתור "עובד בפס". אדם אבו ענאם (להלן: "אדם") הינו אחיו של נאשם 1, ונאשם 2 הינו בן דודו של נאשם 1 ושל אדם.

בתאריך 15.9.2015 בשעה 15:00, או בסמוך לכך, אירע ויכוח בין נאשם 1 למתלונן, בעת שעבדו יחד במטבח המסעדה. במהלך הוויכוח, איים נאשם 1 על המתלונן בכך שאמר לו שיבוא יום אחד ובו הוא יחסל אותו. בשעה 17:09 או בסמוך לכך, נכנסו נאשם 2 ואדם למטבח המסעדה. המתלונן ניגש לנקות את הצ'יפסר ואז הגיח מאחוריו נאשם 1, אחז בחוזקה בצווארו וחנק אותו באמצעות ידיו, הפילו לרצפה והחל לתקוף אותו במספר רב של מכות אגרופ בפלג גופו העליון, בעוד המתלונן שכוב על הרצפה ונאשם 1 רוכן מעליו.

בנסיבות אלו, נאשם 2 ואדם התקרבו ועמדו בסמוך למתרחש, ומנעו מיתר עובדי המסעדה להתקרב ולהפריד בין הניצים. באותן הנסיבות אמר אדם למתלונן "אתה לא יכול להגיד כלום על אמא שלי, אני אשחט אותך", ולנאשם 1 אמר "תהרוג אותו, תגמור אותו".

משהבחין במתרחש עובד המסעדה, חסן איסע מוסא, וניסה להפריד בין הניצים, אדם תפס אותו וניסה להרחיקו, בעוד נאשם 2 תקף אותו באמצעות אגרופ בגבו. משהצליח עובד המסעדה, אדולפו סלבקס, לתפוס את נאשם 1 ולשחררו מהמתלונן, נמלט נאשם 1 מהמקום.

בעקבות האירוע, נגרמו למתלונן חבלות בדמות נפיחות במצח וכאבים בצוואר, בכתף ובמותן.

הסדר הדיוני בין הצדדים

2. הצדדים הגיעו להסדר דיוני במסגרתו כתב האישום תוקן, הנאשמים חזרו בהם מכפירתם, הודו והורשעו בכתב האישום המתוקן כמפורט לעיל. לא היה הסדר בין הצדדים לעניין העונש.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טען כי עבירות האלימות הפכו בשנים האחרונות למכת מדינה. לדבריו, במעשיהם המשותפים פגעו הנאשמים באופן משמעותי בערך המוגן של הגנה על גופו של אדם.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם לשני הנאשמים נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, והפנה לפסיקה.

ב"כ המאשימה ציין מחד את לקיחת האחריות והודאת הנאשמים במעשים המיוחסים להם בכתב האישום המתוקן, את החיסכון בזמן השיפוט, ולגבי נאשם 1 את היותו נעדר עבר פלילי, ומאידך, את חומרת העבירות שבוצעו, ולגבי נאשם 2 את העובדה כי הוא בעל עבר פלילי מוכיח ואף תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בן שישה חודשים.

ב"כ המאשימה טען כי יש להשית על נאשם 1 עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, ועל נאשם 2 עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו במצטבר. בנוסף, עתר ב"כ המאשימה להשית על שני הנאשמים מאסר על תנאי מרתיע שיחול על כל עבירות האלימות, קנס משמעותי ופיצוי.

4. ב"כ הנאשמים טען כי יש לדחות את מתחם העונש לו טען ב"כ המאשימה וכן את עתירתו לעונש, שכן, לדבריו, מתחם העונש שהוצג אינו משקף את הענישה הראויה.

לדידו, יש לתמרץ נאשמים שבחרו להודות טרם שמיעת ההוכחות, תוך העברת מסר לנאשמים עתידיים. עוד ציין ב"כ הנאשמים כי תיקון כתב האישום לקולא נעשה לאחר הערות של בית המשפט במהלך הליך גישור שהתקיים בין הצדדים נוכח הקושי הראייתי בנוגע לעבירת החזקת הסכין שיוחסה בכתב האישום המקורי לנאשם 2 ונמחקה לבסוף מכתב האישום המתוקן.

לדברי ב"כ הנאשמים, יש להתחשב אף בכך שבמהלך האירוע לא עשו הנאשמים שימוש בכל חפץ או אמצעי אחר, ושהחבלות שנגרמו למתלונן הן חבלות קלות יחסית. כן ציין כי המתלונן הגיע לבית החולים יומיים לאחר האירוע המתואר, דבר המלמד על עוצמת האלימות שהופעלה נגדו מצד הנאשמים.

ב"כ הנאשמים ציין כי נאשם 1 הינו יליד 1976, מתגורר עם אמו החולה בסרטן ומבצעת דיאליזה, והוא מפרנס אותה. הוא הדגיש כי נאשם 1 נעדר עבר פלילי, ועבד במסעדה כ-8 שנים עובר לאירוע המתואר בכתב האישום המתוקן. כן ציין כי נאשם 1 חווה מעצר ראשון מאחורי סורג ובריח בגין תיק זה, פוטר ממקום עבודתו ונפגע כלכלית בצורה קשה. עוד הוסיף, כי אף לאחר שחרורו ממעצר של נאשם 1, נותר הוא במעצר בית מלא, והותר לו לצאת לעבודה רק בחודש נובמבר 2015.

אשר לנאשם 2 ציין ב"כ הנאשמים כי מדובר בנאשם יליד 1983, נשוי טרי, ואב לילד שנולד לפני כחודש ימים. לדבריו, אף שלחובת נאשם 2 מספר הרשעות קודמות בגין ריצה עונשי מאסר בפועל, בענייננו מיוחסת לו עבירת אלימות פיזית קלה יחסית, בדמות אגרוף בודד, שלא הופנתה כלפי המתלונן בתיק זה. עוד הוסיף כי נאשם 2 נמצא במעצר, אך בשל העובדה כי לא נמצאה לו חלופה הולמת ובשל עברו הפלילי, ולמרות שחלקו באירוע היה קטן מזה של נאשם 1.

אשר למאסר על תנאי התלוי ועומד נגד נאשם 2, טען ב"כ הנאשמים כי הוא הושת עליו בגין עבירה שבוצעה במהלך שנת 2008, כלפי בת זוגו לשעבר של נאשם 2, אולם תוצאות גזר הדין בו הושת על נאשם 2 מאסר על תנאי בלבד, מלמדות על רמת האלימות הנמוכה שהופעלה על ידו באותה תקרית. ב"כ הנאשמים הוסיף כי כיום נאשם 2 נישא, התיישב בדעתו, והינו אב לילד שלא זכה לראותו בשל מעצרו, אף שהלה הודה בביצוע המעשים המיוחסים לו עוד במהלך חקירתו במשטרה.

ב"כ הנאשמים עתר כי בית המשפט יתחשב בנסיבותיו האישיות של נאשם 1, וישית על נאשם 2 עונש של מאסר בפועל שיכלול את הפעלת המאסר על תנאי ושיחפוף את ימי מעצרו בגין תיק זה, וכן מאסר על תנאי.

נאשם 1 ניצל את ההזדמנות לומר את דברו האחרון טרם גזר הדין, התנצל על מעשיו, ציין כי זו הפעם הראשונה שהוא נקלע לסיטואציה מעין זו, וכי הוא מעוניין לסיים את הפרשה בצורה טובה.

נאשם 2 הוסיף כי יקבל כל החלטה שתיתן על ידי בית המשפט, וטען כי הוא קיבל כבר את עונשו, בכך שלא זכה לראות את בנו הפעוט.

דין והכרעה

כללי

5. נאשמים 1 ו-2 הורשעו בביצוע עבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות בצוותא חדא ותקיפה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, ובנוסף, הורשע נאשם 1 בעבירת איומים.

תיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012 (להלן: "**תיקון 113 לחוק העונשין**"), נועד להבנות את שיקול הדעת השיפוטי בעת גזירת הדין. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בשעה שבית המשפט קובע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות ביצוע העבירה, עליו להתחשב בעקרונות ובשיקולים המנחים בענישה, במשקל שיש לתת להם וביחס ביניהם, הכל כמפורט בתיקון זה.

אבחן את המקרה דנן, בהתאם לאותם העקרונות והשיקולים, ובהתייחס לנסיבותיו המיוחדות של המקרה ושל הנאשמים העומדים לדין.

ריבוי עבירות

6. השאלה הראשונה הניצבת בפני בית המשפט נוכח תיקון 113 לחוק העונשין, היא כיצד יש לקבוע את מתחם העונש ההולם שעה שקיימות מספר עבירות. כלומר, האם יש לראות בהן כ"אירוע אחד" או כ"מספר אירועים נפרדים".

סעיף 40ג לחוק העונשין, שנחקק במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, דן במצב של ריבוי עבירות, וקובע כי כאשר מדובר במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש אחד לכלל העבירות שבוצעו, בעוד שאם עסקינן במספר עבירות שניתן לראותן כמספר אירועים שונים, אזי יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לכל אירוע ואירוע, ולאחר מכן, יגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

מאחר שבענייננו מדובר במעשים שבוצעו באופן רציף, יש לראות בעבירות נשוא כתב אישום זה כאירוע אחד, ולגזור על

שני הנאשמים עונש כולל, וכך גם עלה מטיעוני ב"כ הצדדים לעונש.

מתחם העונש ההולם

7. כפי שנקבע בסעיף 40ב לחוק העונשין, לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40 ג (א) לחוק העונשין.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים ומידת הפגיעה בהם

8. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעבירות האלימות הם הגנה על שלומו, גופו ובטחונו של הציבור. ב-ע"פ 5409/07 פלוני נ' מדינת ישראל (25.9.07) ציין בית המשפט העליון כי יש להילחם בתופעת האלימות על ידי הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים:

"בימים אלה, בהם נגע האלימות פושה בחברה, מחייבת תכלית ההרתעה בדין הפלילי העברת מסר ברור ליחיד ולרבים, ועל כן, ככלל, מצדיקה היא הטלת עונש מאסר על עבריינים מסוגו של המערער. ענישה כאמור נדרשת גם על מנת להגן על הציבור באמצעות הרחקת העבריין האלים, בבחינת "ובערת הרע מקרבך"."

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה מובילה למסקנה כי הנאשמים פגעו בערכים המוגנים באופן משמעותי, שעה שתקפו את המתלונן ללא כל התגרות מצדו, וגרמו לו לחבלות, אולם, החבלות אינן חמורות, ועל כן מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים אינה ברף גבוה.

בנוסף, יש לציין כי חלקו של נאשם 2 היה קטן באופן יחסי מזה של נאשם 1, שכן על אף נוכחותו במקום, הוא לא יזם את האירוע, והאלימות מצדו התבטאה באגרוף יחיד שהטיח כלפי עובד המסעדה - חסן.

הערך המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירת האיומים בה הורשע נאשם 1 הוא שמירה על שלווה נפשו ובטחונו של הפרט (ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל פ"ד מ"ג 373, 378 (1989)). אני סבורה כי מידת הפגיעה בערך המוגן בנוגע לעבירת האיומים הינה ברף הבינוני-גבוה נוכח האיום המשמעותי שאיים נאשם 1.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

9. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות והרלוונטיות לענייננו, הינן כדלקמן:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירות** - אין בכתב האישום המתוקן אינדיקציה כי היה מדובר באירוע מתוכנן, אף כי שעתיים קודם לתקיפה פרץ ויכוח בין נאשם 1 לבין המתלונן, במהלכו נאשם 1 איים עליו.

ב. **חלקם היחסי של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירות** - שני הנאשמים מנעו מיתר עובדי המסעדה להתערב ולהפריד, ותקפו יחדיו. נאשם 1 איים על המתלונן, חנק אותו, הפיל אותו ארצה וחבט בו באגרופיו. מכתב האישום המתוקן עולה כי חלקו של נאשם 2 היה קטן מחלקו של נאשם 1, שכן הוא לא יזם את האירוע והבעת האלימות מצדו הייתה באגרופ יחיד שהטיח כלפי אחד מעובדי המסעדה, וזאת למרות ששתי העבירות מיוחסות לו מכוח "צוותא חדא".

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות** - מעשיהם של הנאשמים היו עשויים להסתיים בנזקים חמורים למתלונן ולאחרים.

ד. **הנזק שנגרם מביצוע העבירות** - כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נגרמו למתלונן חבלות בדמות נפוחות במצח וכאבים בצוואר, בכתף ובמותן (טל/1), ולאחר יומיים הוא פנה לטיפול רפואי, נבדק, שוחרר, ואין אינדיקציה על טיפול לו נדרש לאחר מכן.

ה. **הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירות** - לגבי נאשם 1, יש להניח כי הסיבה נובעת מוויכוח בינו לבין המתלונן, ולגבי נאשם 2, יש להניח כי התערב מאחר שהוא קרוב משפחתו של נאשם 1 ושל אדם נוסף שהיה מעורב.

ו. **יכולתם של הנאשמים להבין את אשר הם עושים, את הפסול במעשיהם או את משמעות מעשיהם** - אין כל טענה לפיה נפגעה יכולתם של הנאשמים להבין את מה שהם עושים, את הפסול במעשיהם ואת משמעותם.

ז. **יכולתם של הנאשמים להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלהם על מעשיהם** - לנאשמים הייתה יכולת מלאה לשלוט במעשיהם, ואין אינדיקציה כי המתלונן התגרה בהם.

הענישה הנוהגת

10. אתיחס תחילה לשני פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ המאשימה בטיעונו לעונש:

רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12) (להלן: "**עניין מגידוב**") - הנאשם הודה והורשע בבית משפט השלום בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. לפי עובדות כתב האישום, הנאשם תקף את מתלון 1 במסעדה בבת ים, לאחר שאדם אחר תקף את מתלון 1 בכך שהכה אותו באגרופו בראשו. כתוצאה מהתקיפה על ידי השניים, נגרמו למתלון 1 כאבים ורגישות בראש ובעין, והוא נזקק לטיפול בבית חולים.

בהמשך, ולאחר שאורחים אחרים במסעדה ניסו להרחיק את הנאשם מהמקום, תקף הנאשם את מתלון 2 שלא כדין, בכך שהכה אותו באגרופו בפניו. לאחר מכן, נטל המתלון בקבוק שתייה מאחד השולחנות במקום והכה את המתלון 2 עם הבקבוק בראשו, ובהמשך, הכה בראשו של מתלון 2 באמצעות חפץ כלשהו מספר פעמים ברצף, שעה שחלק מהמכות הנ"ל היו כאשר מתלון 2 שכב על הרצפה, חבול וחסר אונים. כתוצאה מתקיפה זו, נגרמו למתלון 2 חבלות שונות, והוא נזקק לטיפול בבית חולים.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם עלה כי הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, וכי הוא לקח אחריות על מעשיו ומעוניין להשתלב בהליך טיפולי. עם זאת, ציין שירות המבחן כי ניכר שהנאשם עושה כן מאחר שהוא מעוניין לקדם את מצבו המשפטי נוכח הפער בין הצהרותיו המילוליות למוטיבציה, והמליץ על ענישה שתהווה עבורו עונש קונקרטי ומציב גבולות, אך תמנע נסיגה במצבו של הנאשם. עוד ציין שירות המבחן, כי במידה ובית המשפט ישקול ענישה של מאסר בפועל, מומלץ כי עונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

בית משפט השלום קבע כי אין להסתפק בעונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות והשית על הנאשם עונש של 11 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. ערעורו של הנאשם על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות הערעור שהוגשה על ידו לבית המשפט העליון - נדחו.

סבורני, כי יש להבחין בין עובדות כתב האישום המתוקן בעניינו לעומת העובדות בעניין מגידוב, שעה שבעניינו לא מדובר בפגיעה באמצעות חפצים מסוכנים אלא בתקיפה בכוח הזרוע בלבד, ואף לא בתקיפה ממושכת, שנעשתה ללא הרף, במספר שלבים, כמתואר בעניין מגידוב. כאשר מדובר בתקיפה באמצעות חפצים, כמו בעניין מגידוב, מתחם העונש ההולם הינו גבוה באופן משמעותי.

זאת ועוד, מעיון בתסקיר שירות המבחן בעניין מגידוב עולה כי שירות המבחן לא התרשם מכנות הודאתו של הנאשם ונטילת האחריות על מעשיו, בעוד שבעניינו לא הייתה מחלוקת בין הצדדים בנוגע לכנות ההודאה וחרטת הנאשמים על ביצוע המעשים המיוחסים להם בכתב האישום המתוקן.

ע"פ 2734/14 **אוזן נ' מדינת ישראל** (13.8.14) (להלן: "**עניין אוזן**") - הנאשמת הודתה והורשעה בבית המשפט המחוזי בעבירת גניבה ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בנוסף, הורשעה הנאשמת בעבירה נוספת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בתיק שצורף.

הנאשמת היא טרנסג'נדרית הנחזית לאישה. בהתאם לעובדות כתב האישום הראשון, המתלון פגש בנאשמת במועדון והשניים סיכמו כי תעניק למתלון שירותי מין והוא שילם לה כסף כפי שהוסכם ביניהם. בעת ששהו בחדר, הבין המתלון כי הנאשמת הינה גבר והבהיר לה כי אינו מעוניין בשירותיה. הנאשמת גנבה את ארנקו של המתלון שהכיל ₪ 1,900 במזומן. המתלון רדף אחרי הנאשמת, היא ניסתה להימלט מפניו, ולאחר שהוא חסם את דרכה, היא הכתה אותו בפניו.

בהתאם לעובדות כתב האישום השני, הנאשמת הגיעה ליציאה מבניין ביחד עם לקוח במטרה לקיים עמו יחסי מין. המתלונן ביקש מהנאשמת לעזוב את המקום, אך היא סירבה. עקב סירובה, התפתח בין הנאשמת למתלונן עימות שכלל דחיפות, במהלכו שרטה הנאשמת את ידו של המתלונן וחתכה את אוזנו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות ומספר חתכים.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינה של הנאשמת עלה כי היא הוצאה מביתה בהיותה בת 13 למסגרת פנימייתית לנערים, אולם, לא השתלבה וחזרה לתל אביב. הנאשמת החלה לעסוק בזנות ולצרוך סמים וניסיונות שונים לשקמה לא צלחו. משכך, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת עונש מאסר שיאפשר להתאים לה תכנית טיפול לאחר שחרורה.

לנאשמת אף עבר פלילי קודם בעבירות של גרימת חבלה הנסיבות מחמירות, איומים ותקיפת שוטר, בגינו ריצתה 9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח, וכן היה תלוי ועומד כנגדה מאסר על תנאי בן 6 חודשים בר הפעלה. כמו כן, הנאשמת הורשעה בבית משפט השלום לנוער בעבירות שונות לרבות איומים, בגין נדונה לשלושה חודשי מאסר בפועל ולמאסר על תנאי.

בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשמת עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, וכן הפעיל את עונש המאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים - כך ששלושה חודשים יצטברו לעונש שהוטל עליה ושלושה חודשים נוספים יופעלו בחופף, כך שבסופו של יום הושת עליה עונש של 23 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי. ערעורה של הנאשמת לבית המשפט העליון - נדחה.

סבורני, כי יש להבחין אף בין פסק דין בעניין אוזן לענייננו, שעה שבעניין אוזן דובר בנאשמת לה יוחסו שתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לצד עבירה של גניבה וזאת בשני אירועים נפרדים, בעוד שבמקרה שלפני מדובר באירוע אחד בו ביצעו הנאשמים עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ותקיפה בנסיבות מחמירות. נסיבות התיק בעניין אוזן היו חמורות יותר, ולא בכדי הוגש והתנהל בבית המשפט המחוזי. זאת ועוד, בעניין אוזן הנאשמת סירבה לקחת אחריות על מעשיה ולהשתלב בהליך טיפולי, בעוד שבענייננו הנאשמים הודו במיוחס להם ולקחו אחריות על מעשיהם.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בנוגע לעבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות וכן של תקיפה בנסיבות מחמירות מעלה כי הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, הנובע מהנסיבות השונות של ביצוע מעשי העבירות ונסיבותיהם השונות של הנאשמים, כמפורט להלן:

רע"פ 4883/12 **הררי נ' מדינת ישראל** (5.8.12) - הנאשם הודה והורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא חדא וכן בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם ואחרים ניסו לעצור מונית. כאשר המתלונן עצר וסירב לקחת אותם עמו, חסמו הנאשם והאחרים את נתיב נסיעתו והחלו להכותו. הנאשם אף זרק לעבר המתלונן אבן שפגעה ברגלו. בעקבות האירוע נגרמו למתלונן חבלות שונות. לאור המלצות שירות המבחן וגילו הצעיר של הנאשם, בית משפט השלום השית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, וכן מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. ערעור על קלות העונש שהוגש לבית המשפט המחוזי התקבל ונגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון - נדחתה.

רע"פ 3279/12 גולן נ' **מדינת ישראל** (29.4.12) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש. לפי עובדות כתב האישום, הנאשם ואחר ביקשו להיכנס למסעדה. המאבטח מנע מהם להיכנס למסעדה, ובתגובה, תקפו השניים את המאבטח, גרמו לו לחבלות וכן תקפו עובר אורח אשר ניסה לסייע למאבטח. הנאשם בעל עבר פלילי ובעת ביצוע העבירה היה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי, נגזר דינו של הנאשם ל-8 חודשי מאסר, כולל הפעלת התנאי, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים. ערעורים שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון - נדחו.

עפ"ג (מח'-מרכז) 25720-12-14 **פזרקר נ' מדינת ישראל** (27.1.15) - הנאשמים הורשעו, לאחר שמיעת הוכחות, בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית ובעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות. בהתאם לעובדות כתב האישום, המתלונן פנה לנאשם 3 בבקשה לקבל תשלום בגין עבודתו בבחירות למועצה המקומית, אולם דרישותיו לא נענו. לבסוף, הגיע המתלונן יחד עם אחר לביתו של נאשם 3. בזמן הפגישה, נאשמים 1 ו-2 תקפו את המתלונן והפילו אותו לרצפה במכות אגרופ. בנוסף, בעט נאשם 2 בראשו של המתלונן. למתלונן נגרמו חתכים והמטומות בפניו ובידיו וחלק משיניו נשברו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. כל הנאשמים נעדרו עבר פלילי. בית המשפט השית על כל אחד מהנאשמים 6 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס כספי. ערעור וערעור שכנגד שהוגשו לבית המשפט המחוזי - נדחו.

ת"פ (שלום-רמלה) 44754-12-12 **מדינת ישראל נ' גמברו** (9.6.15) - הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, תקיפה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, הפרעה לשוטר והעלבת עובד ציבור. הנאשם הורשע בתיק נוסף בעבירה של הפרת הוראה חוקית. בהתאם לעובדות כתב האישום בתיק העיקרי הנאשם שהה יחד עם אחרים כשהם תחת השפעת אלכוהול. למקום הגיעו מתלונן 1 ומתלונן 2 שהינו מתנדב במשטרה. הנאשם ואחרים צעקו לעברם של המתלוננים מספר כינויי גנאי ובעטו במתלוננים. לאחר מכן, אף קיללו את השוטר שהגיע למקום. כתוצאה ממעשים אלו נגרמו למתלונן חבלות שונות והמטומה בשפה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נעדר עבר פלילי והיה "בגיר צעיר" בעת ביצוע העבירות. בית המשפט גזר עליו עונש של 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

ת"פ (שלום-רחובות) 14822-09-12 **מדינת ישראל נ' פלדנקרייז** (12.2.14) - הנאשמים הודו והורשעו, לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא חדא וכן בעבירת איומים. נאשם 1 הורשע בנוסף בעבירה של ניסיון תקיפה סתם. בהתאם לעובדות כתב האישום, בעקבות ויכוח שהתגלע בין נאשם 1 למתלונן בגין חניה, תקף נאשם 1 את המתלונן. משסירב המתלונן להזיז את רכבו, ניסה נאשם 1 לתקוף את המתלונן בשנית, אך לא פגע בו. נאשם 2 תקף אף הוא את המתלונן תוך משיכת איבר מינו של המתלונן ומיד לאחר מכן תקף נאשם 1 את המתלונן באגרופים ובסטריות. בנוסף תקפו שני הנאשמים את אשתו של המתלונן. למתלונן נגרמו חבלות שונות ובהן שטפי דם, שריטות ושפשופים. בית משפט השלום ציין כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על נאשם 1 עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי קנס ופיצוי ועל נאשם 2, שחלקו באירוע היה קטן יותר וסבל ממצב בריאותי ירוד, 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי קנס ופיצוי.

נוכח כל האמור, ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם של העבירות נשוא כתב האישום בנסיבותיהן נע בין מאסר למספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר וכן ענישה נלווית. עם זאת, יש להבחין בין הנאשמים, שכן חלקו של נאשם 1 דומיננטי יותר מזה של נאשם 2 באירוע, וכן הוא גם ביצע עבירות איומים.

לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור או לקולא מטעמי שיקום, לפיכך, יש לגזור את דינם של הנאשמים בתוך מתחם הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

11. כמצוות המחוקק, בגזירת העונש המתאים לנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות -

נאשם 1

א. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם -** נאשם 1 תומך כלכלית באמו החולה והטלת עונש של מאסר בפועל תפגע ביכולתו לפרנס את אמו בכבוד.

ב. **הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו -** כתוצאה מביצוע העבירות נאשם 1 איבד את מקום עבודתו הקבוע, שהה במעצר במשך תקופה של כשבועיים, ולאחר מכן, שוחרר בתנאים מגבילים בהם שהה זמן ממושך, וכתוצאה מכך, לא עבד לפרנסתו תקופה ארוכה. בעובדה זו התחשבתי לצורך קביעת עונשו ולא מצאתי לנכון לקזז תקופה זו מימי המאסר בדרך של עבודות שירות שיוטל עליו.

ג. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו -** נאשם 1 הביע חרטה על מעשיו, לקח אחריות וחסך בזמן שיפוטי יקר.

ד. **עבר פלילי או העדרו -** נאשם 1 הינו נעדר עבר פלילי והוא נעצר בתיק זה לראשונה בחייו.

נאשם 2

א. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם -** נאשם 2 הינו נשוי ואב לילד פעוט, וברי כי הטלת עונש של מאסר בפועל תקשה על משפחתו.

ב. **הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו -** כתוצאה מביצוע העבירות נאשם 2 שרוי במעצר עד תום ההליכים, מזה זמן ממושך וללא יכולת עמוד 10

לפרנס את משפחתו.

ג. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו** - נאשם 2 הביע חרטה על מעשיו, לקח אחריות וחסך בזמן שיפוטי יקר.

ד. **עבר פלילי או העדרו** - נאשם 2 הינו בעל עבר פלילי עשיר ועמד לדין פעמים רבות בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, החזקת סכין, התחזות כאדם אחר במטרה להונות, הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר, תקיפת בן זוג, הפרת הוראה חוקית, פריצה לרכב, גניבה מרכב, החזקה בסמים לצריכה עצמית ועוד (טל/2). בגין חלק מעבירות אלו אף הוטל עליו עונש של מאסר בפועל לתקופה של שלוש שנים.

נגד נאשם 2 תלוי ועומד גם מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה של 6 חודשים שהוטל עליו בת"פ (שלום-רמלה) 15857-08-10. יודגש כי המאסר על תנאי הושת על נאשם 2 בשנת 2014, אך בגין עבירה שבוצעה בשנת 2008, שככל הנראה בשל שגגה לא צורפה לצירוף התיקים שעשה הנאשם בשנת 2009, כלומר מדובר בעבירה שבוצעה לפני כשמונה שנים, ובעובדה זו יש להתחשב באופן הפעלת המאסר על תנאי, כך שיופעל חלקו בחופף וחלקו במצטבר.

סוף דבר

12. לפיכך, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים, שלהלן:

נאשם 1

(א) מאסר לתקופה של שישה חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 8.5.16 ב"מפעל חסד יד ביד", דרך בית הדין 1 בלוד, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם 1, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

על נאשם 1 להתייצב בתאריך 8.5.16 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות בעיר רמלה.

(ב) מאסר על תנאי למשך שישה חודשים, ונאשם 1 לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים עמוד 11

מהיום כל עבירת אלימות נגד הגוף מכל סוג.

(ג) קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.6.16 וב-1 לכל חודש שלאחריו. באם תשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו או במלואו, יעמוד כל הקנס או יתרתו לפירעון מדי.

ככל שהופקדו כספים על-ידי הנאשם במסגרת תיק המ"ת, הם יקוזזו לבקשתו לטובת הקנס שהוטל, וזאת באין כל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקולים. ככל שלאחר הקיזוז יותרו כספים, הם יוחזרו למפקיד.

(ד) פיצוי למתלונן, עד תביעה מספר 1, מ' ש' בסך 1,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.5.16 ויועבר על-ידי המזכירות למתלונן. על ב"כ המאשימה להודיע למזכירות את מלוא פרטיו של עד תביעה מספר 1 על מנת שניתן יהיה לבצע את התשלום.

נאשם 2

(א) מאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים.

אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי בן שישה חודשים שהושת על נאשם 2 ב-ת"פ 15857-08-10 על-ידי בית משפט השלום ברמלה, כך ששלושה חודשים ירוצו בחופף ושלושה חודשים במצטבר למאסר בפועל.

סה"כ ירצה נאשם 2 תשעה חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו מיום 15.9.2015 ועד היום.

(ב) מאסר על תנאי למשך שישה חודשים, ונאשם 1 לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות נגד הגוף מכל סוג.

(ג) קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.5.16 וב-1 לכל חודש שלאחריו. באם תשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו או במלואו, יעמוד כל הקנס או יתרתו לפירעון מדי.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

הנאשמים יפנו למזכירות בית-המשפט לקבלת שוברים לתשלום הקנס והפיצוי למתלונן.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ניתן והודע היום כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06/04/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

על-פי גזר הדין נאשם 1 אמור להתחיל לרצות את עבודות השירות רק בתאריך 8.5.2016, דהיינו בעוד למעלה מ-30 ימים, ולגביו, בתקופה זו, תוכל המאשימה להגיש את הערעור.

על-פי גזר הדין, נאשם 2 אמור לסיים את ריצוי מאסרו באמצע חודש יוני 2016, דהיינו בעוד למעלה מחודשיים.

האפשרות של שחרור מוקדם של נאשם 2 ממאסרו קיימת, אך לשם כך, על נאשם 2 להגיש בקשה שתועבר לתגובת הצד השני, שיוכל כמובן לציין את נושא הגשת הערעור שילקח בחשבון בשיקולי הועדה, ככל שתתקיים ועדה בתוך 30 יום, מצב שספק אם יקרה.

בנסיבות אלו, לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשת בא-כוח המאשימה לעיכוב ביצוע.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06/04/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה , שופטת

